

గ్రామం

బాగా పాడైపోయిన కరణాల వాడపిల్లి పెంకుటింటి మీద ఒత్తుగా పెరిగిన పచ్చగడ్డి అసలు పెంకుల్ని కనబడ నియ్యటం లేదు. నల్లమిల్లి భాస్కరెడ్డిగారింటిముందు నులకమంచం మీద సొట్టలు పడ్డ సీనారేకు పళ్ళెంలో చల్లమిరపకాయల్ని ఎండ బెడితే జామ్మని వాలి ఓ మిరపకాయని ముక్కున కరుచుకెళ్ళిన కాకి కొంత దూరమెళ్ళాకా కారంగా ఉండటంతో వదిలేసింది. కొత్త సీవండి గిన్నెల్ని సైకిలు హేండిలు బారుకీ, వెనకాల కట్టిన పెద్ద గంపకీ వేలాడదీసుకుంటూ ఒకడు ఆవీధిలో కొస్తుంటే, నువ్వు పప్పుజీళ్ళకి పాత ఇనుం ముక్కలూ ఖాళీసీసాలూ కొనుక్కునేవాడు వాడికి ఎదురయ్యేడు. ఉన్నట్టుండి ఆ ఊటలంక వీధంతా పిఠాపురం నూర్చుహాను సెంటు వాసనతో నిండిపోయింది.

బాబులురెడ్డి నడుస్తున్నాడు వీధిలోంచి.

చాలా అందగాడు బాబులురెడ్డి. బలమైన కండల్లో పొడుగ్గా వుంటాడు. ఒత్తుగా వుండే పెద్ద పెద్ద కనుబొమ్మలు వంకీలజుట్టుని పౌరాణిక నాటలాడేవాడిలాగా బాగా పెంచి నిమ్మనూని రాసి పైకెగదువ్వుతాడు. సెంటులో ముంచిన చిన్న దూదిఉండని చెవిపైన ఒంపులో దూరుస్తాడు. జుట్టుకున్న నూని చొక్కాలరుకీ అంటుకోకుండా జేబురుమాలు మడతెట్టి కాలరు మీద దూరుస్తాడు. మెత్తగా వుండే జింకచర్మతో కుట్టిన చెప్పులు తొడుగుతాడు.

తను ఇష్టపడ్డ ఏ ఆడదాని వేపైనా చూశాడంటే ఆ మనిషి రాత్రి తను చెప్పిన చోటుకి వచ్చేయ్యాలిందే. ఆ చూపులో ఒక శాసనం వుంటదట. అలా అని ఫలానా మనిషిని ఇబ్బంది పెట్టాడూ, బలవంతపెట్టాడూ బలత్కారం చేశాడూ లాంటి కథ ఏ ఒక్కటీ లేదు బాబులురెడ్డి మీద, మోజుల తోటలో కాపరాలుండే ఆడోళ్ళు బయటికి చెప్పుకోరుగానీ ఒక విషయం మాత్రం నిజం. ఆడమనిషి దగ్గర కెళితే ఏ మంత్రమేస్తాడో ఏం చేస్తాడో తెలీదుగానీ గంటకి తక్కువ వుండడట. ఒకసారి ఆ రుచి మరిగిన మనిషి మళ్ళీ బాబులుతో గడిపేరోజు ఎప్పుడొస్తదా అని ఎదురు చూస్తుంటదంట.

ఊబలంక నించొచ్చిన మా సుబ్బులుబావని పలకరిద్దావని మా ఇంటికొచ్చిన బాబులురెడ్డిని గడప దగ్గర నిలబడి చూస్తున్నాను. మా బావా బాబుల్రెడ్డి జట్టు.

దొడ్లో ఉన్న చిన్నంగి కొబ్బరిమొక్కల కింద కూర్చున్న వాళ్ళిద్దరూ మాటాడుకుంటుంటే వింటున్నాను. చాలాసేపు సీక్రేటుగా మాటాడుకున్న వాళ్ళ మాటల్లోంచి ఎవరికీ తెలీని బాబులురెడ్డి సొంతస్టోర్ ఒకటి బయటికొచ్చింది

లాకుల కిందున్న కాకోరిసావరంలో లక్ష్మణదాసుగారమ్మాయి శ్యామలని ఇష్టపడు తున్నాడట బాబులురెడ్డి. అది ఇంతా అంతా ఇష్టం గాదంట.

“అదేంట్రా ఆడోళ్ళంతా నీకోసం పడిగాపులు గాస్తుంటే నువ్వేంటి ఆ మనిషిని?” అడిగాడు మా ఊబలంకసుబ్బులుబావ.

కొత్తపూడి
కథలు-72

“ఆ శ్యామల్ని నేను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను” చాలా నిబ్బరంగా అన్నాడు బాబులురెడ్డి.

“మరి కళ్ళి చెప్పలేకపోయావా?”

“వెనున్న తలుపులవమ్మ తీర్థంలో కళ్ళినపుడు చెప్పేను” అన్నాడు బాబులురెడ్డి.

“ఏవందేటి?” అడిగాడు మాబావ.

“కరెంటు కొట్టినట్టు నవ్వేసి పళ్ళివ్వడానికి అమ్మోరి గుళ్ళో కెళ్ళిపోయింది” చెప్పాడు బాబులురెడ్డి.

“అవునంటదా? కాదంటదా అసలేవంటది?”

“అదే ఇంకా అర్థం గాటం లేదు”.

“మరి సాయంత్రం వెళ్ళామా ఆ కాకోరిసావరం సైడు?”

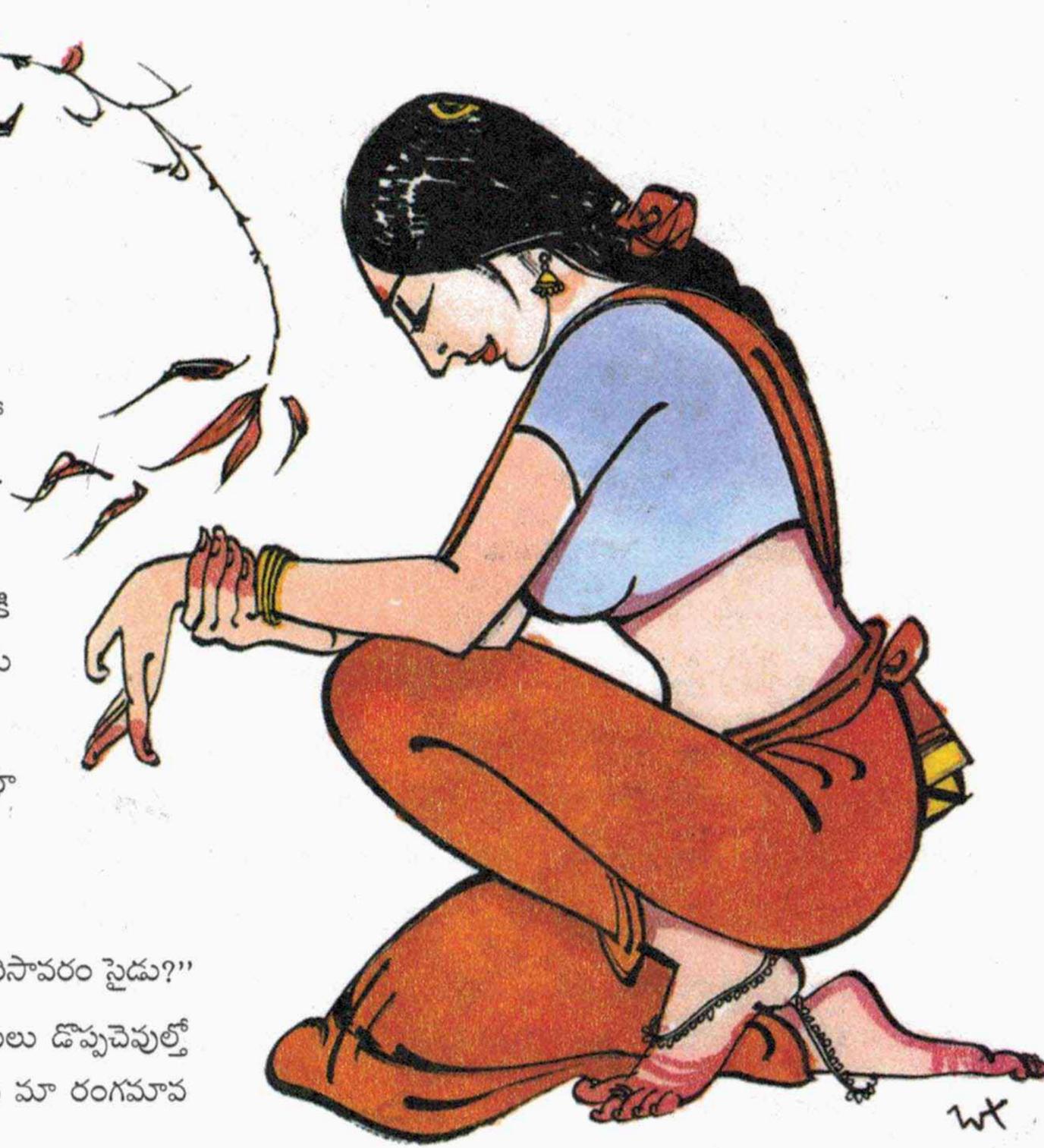
సందు మొసం నించి వాళ్ళ ఆమాటలు డొప్పచెవుల్లో వింటున్న నా వీపు మీద దభాల్మాని పడింది మా రంగమావ అరచెయ్యి.

“ఏంలా ఆళ్ళేదో మాటాడుకుంటుంటే నువ్వేం జేత్తన్నావిక్కడ? మాసిపెట్లో బట్టలు బోల్లు పడున్నాయి. సాకలీరమ్మని తీసుకురమ్మని చెప్పేనా?” అనేసి జుట్టు పట్టుకుని ఇంకో రెండు దభదభా బాది వీధిలో కిసిరేసేడు నన్ను.

ఎన్నో తరాలనించి మా ఇంటి బట్టలు ఈరమ్మ వాళ్ళ కుటుంబమే ఉతుకుతుంది. అలా ఉతికినందుకు డబ్బులు ఇవ్వం. సంవత్సరానికి ఇన్ని బస్తాలనీ ఒడ్లు కొలుస్తాం.

ముప్పైదాటిపోయినా, నాజూగ్గా వుండే ఈరమ్మ మొగుడొదిలేసింది. కర్రశరీరం. సుర్మా పెట్టుకున్న కళ్ళతో కైపుగా చూస్తది. నూరుకొంటు నేత చీరని పిక్కలదాకా లాగి బిగించి మరీ కడద్ది. కింద పెదివి చివర్ని పై పంటితో గడుసుగా నొక్కి మరీ మాటాడే ఈరమ్మ మాంచి మాటకారి. ఊరి స్మశానాన్ని ఆన్చి ఉన్న చెరువులో బట్టలు బండ కేసి బాదేటైములో పాటలు పాడద్ది. ఆ మనిషి నోటమ్మటోచ్చే ఆ పాటలు బయటెక్కడా వినబడవు. “ఉట్టప్పుడెందుకు పాడవే?” అనడిగితే “అలా పాడుకుంటూ పని చేసుకుంటూ పోతే అలుపు సాలుపూ ఉండదు. నా ఎదవన్నరగొంతుకుతో ఉట్టప్పుడెందుకు బాబు ఆ గుడిసేటి పాటలు?” అని కొంటెగా నవ్వేస్తది.

ఈరమ్మ వాళ్ళింటికెళ్ళేసరికి వీధి తలుపులేసున్నాయి. రేవులోకిగాని వెళ్ళిందేమో అనుకుని వెనక్కి తిరగబోతుంటేమాటలినిపిస్తున్నాయి లోపల్నుంచి. కిటికీ రెక్కతోసి తొంగిచూసిన నా గుప్పెడు గుండెకాయ గిజగిజలాడి పోయింది. ముక్కులోంచి వేడిగాలి బుస్సుమంటా బయటికొచ్చింది. కాళ్ళలో ఒకటే ఒణుకు, పంట్లాంలోంచి ఉచ్చబొట్లు బొట్లుగా కింద పడతంది.

ఎక్కడెక్కడో తిరిగి మళ్ళీ ఈ మధ్యే వచ్చేడు.

సంక్రాంతి రోజులోచ్చినియ్యి.

పండక్కి మా అక్కతో పాటు దిగిపోయాడు మాఊరిబలంక సుబ్బులుబావ. ముక్కనుమనాడు నరాలపాలెంలో పెదరెడ్డిగారి గరువుమీద కోడిపందాల దగ్గరకెళ్తా నన్నూ తీసుకెళ్ళాడు. బాబులురెడ్డి కనిపించాడక్కడ. చాలా నీరసంగా వున్నాడు. తన కోడ్ని కూడా పందానికి తీసుకొచ్చాడట.

ముంతమామిడిచెట్టు కింద కూర్చుని మా సుబ్బులుబావా, బాబులురెడ్డి మాటాడుకుంటుంటే పంపర పనాసచెట్టు చాటునించి విన్నాను.

అత్తారింటినించి పండక్కిచ్చిన శ్యామల “ఈ రాత్రి పుంతరేవుగట్టు కింద కర్ర సత్తిరాజుగారి పాకలోకిరా ఏవో తంటాలుపడి నేనూ అక్కడికొచ్చేస్తాను” అని వాళ్ళపేటలో ఆడ మనిషిగైరమ్మతో కబురెట్టింది బాబులురెడ్డికి.

రాయబారం అందిన వెంటనే బాబులురెడ్డి మనసు వెన్నెలప్పుడు గోదాట్లో కోటిపిల్లి రేవులోంచి ముక్తేశ్వరం రేవుదాకా ఈదినట్లయిపోయింది.

రాత్రయింది.

అసలే చలికాలం. సుళ్ళు తిరుగుతున్న గాలి చలిని బాగా పెంచుకుంటాపోతుంది.

పుంతరేవు దగ్గరున్న పాకలోపలికెళ్ళేసరికి అక్కడ మసిబట్టిన హరికెన్ లాంతరు పట్టుకుని నిలబడుంది శ్యామల. నెమ్మదిగా వెళ్ళి ఆ మనిషి ఎదురుగుండా నిలబడ్డ బాబులురెడ్డికి ఏం మాటాడాలో మాట అసలెలా మొదలెట్టాలో అర్థం గాలేదు.

కాస్సేపయ్యింది.

శ్యామలే అంది “బాగున్నావా బాబులూ?” అని.

“ఆ పర్లేదు” అన్నాడు నిమ్మళంగా.

ఆ మాటా ఈ మాటా అయ్యాక తనెందుకు ఆ రోజుల్లో బాబులురెడ్డిని పెళ్ళి చేసుకోలేకపోయిందో బాగా చెప్పాక “తేతలినారయ్య కోడలు సావిత్రికి ఈ మధ్యనే కానుపయ్యిందట గదా?” అనడిగింది.

“అవును” అన్నాడు.

“తల్లిబిడ్డా కుశలమేననుకుంటాను?”

“ఆ బానే ఉన్నారంట”.

“ఆసావిత్రికి కడుపు నీవల్లే వచ్చిందట గదా”.

గతుక్కుమన్న బాబులురెడ్డి కాస్త నానుస్తా “నా వల్ల అంటే... అందులో నా తప్పేంలేదు... ఎన్నినోములు నోచినా ఎన్ని వేరుముక్కలు కట్టించుకున్నా ఎంతమంది సాధువుల దగ్గరకెళ్ళినా ఫలితం కనబడ్డం లేదంటేనీ...” అనగాడు.

తలొంచుకుని నవ్విిన శ్యామల “మేమిప్పుడు అన్నవరంలో ఉంటన్నాం. కొండకింద చిన్న మెకానిక్ షెడ్లు పెట్టేడు మా ఆయన.

కృష్ణమూర్తి
కృష్ణమూర్తి
కృష్ణమూర్తి

స్కూటర్లయ్యా బాగు చేస్తుంటాడు..పెళ్ళయి అయిదేళ్ళయినా పిల్లలు పుట్టలేదు నాకు. మా ఆయనకీ మా అత్తగారికి ఇదాయికంగా పిల్లలు కావాలి. నాకిక పుట్టరని తెల్సి నన్ను చాలా చిన్నచూపు చూస్తున్నారాళ్ళు. మొగుడ్నొదిలేసి పుట్టింటికోచ్చేసిన మా ఆడపడుచు దుర్గకయితే మరీ లోకువయి పోయేను. ఆ మనిషనే సూటీపోటీ మాటలకి వెటకారాలకీ సప్త గోదావరి లో దూకి చచ్చిపోదావనిపిస్తుంది. నర్సీపట్నం దగ్గర రావికమతంలో సంబంధం చూసుకుంటున్నారు. నా భర్త రెండోపెళ్ళి తొరలోనే అన్నజోరూ...అతను నన్ను వదిలేస్తాడన్న వాతావరణం బాగా కనిపిస్తున్నాయి మా యింట్లో” అంటా ఆగిన శ్యామల ‘నేను గొడ్రాలిని గాబట్టే అతను మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడు. నాకే గనక కడుపాస్తే నేనే గనక గర్భిణీనయితే అతను నన్ను వదల్డు... నాకు విడాకులివ్వడు అనేసి మళ్ళా ఆగి మొదలెట్టిన శ్యామల “గర్భం రాకపోడానికి లోపం నాలో లేదు నా మొగుళ్ళో ఉంది. అది నేనెలాగ చెప్పుకో నాళ్ళకి. కాబట్టి...కాబట్టి బాబుల్రెడ్డి నాకో వుపకారం చేసి పెడతావా?” అనడిగింది శ్యామల.

ఉలుకూ పలుకూ లేకుండా శ్యామలనే చూస్తున్నాడు బాబులురెడ్డి.

“కాదనకు బాబులూ... ఇది పాపం అనుకుంటున్నావేమో కాదు కాదు...సాయం” అంది.

శ్యామల భర్త, అత్తగారూ ముఖ్యంగా ఆడపడుచు దుర్గా అదోలాగ కదుల్తా బాబులురెడ్డి కళ్ళముందు కనపడుతున్నారు... “నిజమే శ్యామల చెప్పినట్టు ఇది సాయమే” అనుకుంటూ శ్యామలని చూస్తున్నాడు.

అతని భుజం మీద చెయ్యేసిన శ్యామల దగ్గరకొచ్చింది.

పాకలో ఉన్న గడ్డిమోపు మీదికి తీసుకెళ్ళేడు ఆ మనిషిని.

ఆరోజు రాత్రే కాకండా ఓ వారం పాటు ప్రతిరాత్రీ కల్సుకుంటానే ఉన్నారు ఆళ్ళిద్దరూ. ఆ కల్సుకునేటప్పుడు కూడా శ్యామలకి సాయం చెయ్యాలి గాబట్టి శ్యామలకి నేను ఉపయోగబడాలి గాబట్టి కల్సుకుంటున్నాను అనుకుంటున్నాడు బాబులురెడ్డి.

కొన్నాళ్ళయింతర్వాత ఒక వార్త తెల్సింది బాబులురెడ్డికి.

శ్యామలకి మగకురోడు పుట్టేడంట. దాంతో ఆమె మొగుడయిన ఆ మెకానిక్ పెడ్డోడు రావికమతం సంబంధం చేసుకోలేదట.

పోస్టే అనుకున్నాడు బాబులురెడ్డి.

చాన్నాళ్ళ తర్వాత కొడుకుతో పాటు పసలపూడి వచ్చిన శ్యామలని దూరంనించే చూసేడు తప్ప దగ్గరకెళ్ళి పలకరించలేదు బాబులురెడ్డి.

అతని నిజాయితీకి మనసులోనే దణ్ణవెట్టుకుంది శ్యామల.

* * *